

31995R1238

L 121/31

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

1.6.1995

**REGULAMENTUL (CE) NR. 1238/95 AL COMISIEI
din 31 mai 1995**

**de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2100/94 al Consiliului în ceea ce
privește taxele datorate Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui regim de protecție comunitară a soiurilor de plante ⁽¹⁾, în special articolul 113,

întrucât punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2100/94 (denumit în continuare „regulament de bază”) revine Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (denumit în continuare „Oficiu”); întrucât Oficiul trebuie să beneficieze, în principiu, de încasări suficiente pentru asigurarea echilibrului său bugetar și întrucât respectivele încasări trebuie să provină din taxele achitate conform actelor oficiale menționate în regulamentul de bază și în Regulamentul (CE) nr. 1239/95 al Comisiei din 31 mai 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2100/94 al Consiliului în ceea ce privește procedura față de Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante ⁽²⁾ (denumit în continuare „regulament de procedură”) și din taxele plătite în fiecare an pe perioada valabilității respectivei protecții comunitare;

întrucât o subvenție din bugetul general al Comunităților Europene poate acoperi cheltuielile aferente fazei de demarare a activității Oficiului pe perioada de tranziție menționată în regulamentul de bază, articolul 113 alineatul (3) litera (b); întrucât această perioadă poate fi, dacă este nevoie, prelungită cu un an conform aceleiași dispoziții;

întrucât trebuie să se ia în considerare această prelungire a perioadei de tranziție dacă nu s-a putut acumula suficientă experiență pentru stabilirea taxelor la un nivel adecvat pentru a permite respectarea principiului autofinanțării fără a pune în discuție interesul pe care îl prezintă regimul comunitar de protecție a soiurilor de plante; întrucât experiența în materie poate fi dobândită doar pe baza numărului de solicitări de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante, a taxelor plătite oficiilor de examinare și a duratei reale a titlurilor de protecție comunitară a soiurilor de plante;

întrucât nivelul taxelor trebuie să fie bazat pe principiul gestionării financiare sănătoase a Oficiului și, în special, pe principiul raționalității economice și cel al unui raport bun cost/eficiență;

întrucât, în scopul unei gestionări mai ușoare pentru personalul Oficiului, taxele trebuie stabilite, percepute și plătite în moneda utilizată în bugetul Oficiului;

întrucât taxa de solicitare trebuie să fie o taxă uniformă care să acopere numai analiza unei solicitări de acordare a protecției comunitare pentru o specie vegetală dată;

întrucât termenul de plată a taxei de solicitare, în conformitate cu articolul 51 din regulamentul de bază, trebuie să corespundă perioadei cuprinse între actele necesare plății și primirea efectivă a acestei plăți de către Oficiu, în special pentru a recupera rapid valoarea taxelor deja suportate de Oficiu, pe de o parte, și pentru a facilita o înregistrare efectivă a solicitărilor în eventualitatea în care solicitantul se găsește foarte departe de Oficiu, pe de altă parte;

întrucât totalul taxelor de examinare percepute pentru un examen tehnic trebuie, în principiu, să echilibreze totalul taxelor datorate de Oficiu ansamblului de oficii de examinare; întrucât costurile inerente pentru menținerea colectării de referință nu trebuie neapărat acoperite doar de taxele de examinare; întrucât nivelul taxei de examinare este modulat în funcție de trei grupe de soiuri de plante pe baza experienței dobândite în cadrul regimurilor naționale existente în materie de protecție a soiurilor de plante;

întrucât taxele anuale pe durata protecției comunitare a soiurilor de plante constituie încasări suplimentare pentru Oficiu, dar întrucât ele trebuie, *inter alia*, să acopere și taxele de verificare tehnică a varietăților după acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante și întrucât trebuie făcută o referire la grupele stabilite pentru taxele de examinare;

întrucât taxa de recurs trebuie să fie uniformă pentru acoperirea principalelor elemente ale costurilor inerente unei proceduri de recurs, cu excepția celor care se referă la o examinare tehnică menționată în regulamentul de bază, articolele 55 și 56, sau la furnizarea de probe; întrucât cele două date diferite pentru plata taxei de recurs urmăresc să-i determine pe solicitanți să-și reconsidere recursul pe baza deciziilor luate de Oficiu în conformitate cu articolul 70 alineatul (2) din regulamentul de bază;

⁽¹⁾ JO L 227, 1.9.1994, p. 1.

⁽²⁾ JO L 121, 1.6.1995, p. 37.

întrucât alte taxe pentru solicitări specifice trebuie, în principiu, să acopere costurile aferente examinării acestor solicitări de către Oficiu, inclusiv luarea unei decizii în privința respectivelor cereri;

întrucât, în scopul asigurării unei flexibilități în gestionarea costurilor, președintele Oficiului trebuie să fie abilitat să stabilească taxele datorate pentru rapoartele de examinare, care există deja la data solicitării și de care Oficiul nu dispune, și pentru servicii specifice furnizate;

întrucât pot fi încasate suprataxe pentru a reduce cheltuielile inutile suportate de Oficiu din cauza lipsei de cooperare a anumitor solicitanți sau titulari ai protecției comunitare a soiurilor de plante;

întrucât, ținând seama de articolul 117 din regulamentul de bază, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare de îndată ce va fi posibil;

întrucât Consiliul de administrație al Oficiului a fost consultat;

întrucât măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului permanent de protecție a soiurilor de plante,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Sferă de aplicare

(1) Taxele datorate Oficiului, prevăzute în regulamentul de bază sau în regulamentul de procedură, pot fi solicitate conform prezentului regulament.

(2) Taxele se stabilesc, se percep și se plătesc în ECU.

(3) Dispozițiile de la alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* suprataxelor datorate Oficiului.

(4) Elementele cu privire la taxele care pot fi prelevate de către autoritățile statelor membre în conformitate cu dispozițiile din regulamentul de bază sau din prezentul regulament sunt reglementate de normele naționale respective ale statelor membre în cauză.

(5) În cazul în care președintele Oficiului este abilitat să ia o decizie cu privire la nivelul taxelor și modul de plată a acestora, aceste decizii se publică în Buletinul Oficial al Oficiului.

Articolul 2

Dispoziții generale

(1) Pentru fiecare problemă pertinentă, toate părțile la procedura prevăzută în regulamentul de procedură sunt eligibile pentru plata unei taxe sau a unei suprataxe. Dacă mai multe părți acționează în comun sau dacă o procedură este condusă colectiv în numele lor, fiecare dintre părți este obligată la această plată ca debitor solidar.

(2) Dacă nu există nici o dispoziție contrară prevăzută în prezentul regulament, dispozițiile aplicabile sunt cele care reglementează

procedurile față de Oficiu, inclusiv cele în materie de limbă, așa cum au fost stabilite în regulamentul de bază și în regulamentul de procedură.

Articolul 3

Modalitate de plată

(1) Taxele și suprataxelor datorate Oficiului se plătesc prin virament în contul bancar al Oficiului.

(2) Președintele Oficiului poate autoriza alte modalități de plată în conformitate cu reglementările cu privire la metodele de lucru stabilite în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (d) din regulamentul de bază, și anume:

(a) remitere sau trimitere de cecuri confirmate și întocmite în ECU la ordinul Oficiului;

(b) virament în ECU într-un cont giro al Oficiului;

(c) plata în conturi curente deschise în ECU ale Oficiului.

Articolul 4

Data de primire a plății

(1) Se consideră ca dată de primire de către Oficiu a unei plăți de taxă și de supratăxă data la care suma viramentului prevăzută în articolul 3 alineatul (1) este transferată în creditul unui cont bancar al Oficiului.

(2) Dacă președintele Oficiului autorizează alte modalități de plată în conformitate cu articolul 3 alineatul (2), el precizează în același timp și după aceeași procedură data care trebuie să fie considerată ca dată de primire a plății.

(3) Dacă plata se consideră ca nefiind primită de Oficiu în termenul stabilit, acest termen se consideră respectat față de Oficiu dacă se eliberează, în termenul în cauză, documente doveditoare suficiente care să ateste că persoana care a efectuat plata a întocmit actele necesare.

(4) În sensul alineatului (3), persoana care a efectuat plata trebuie să ceară în mod corespunzător unei instituții bancare sau unui birou de poștă să vireze suma în ECU într-un cont bancar al Oficiului.

(5) Documentele doveditoare se consideră suficiente în sensul alineatului (3) dacă se eliberează un act justificativ al unei instituții bancare sau al unui birou de poștă care atestă că ordinul de virament a fost efectuat.

Articolul 5

Numele persoanei care efectuează plata și obiectul plății

(1) Orice persoană care efectuează o plată de taxă sau de suprataxă indică în scris numele său și obiectul plății.

(2) Dacă Oficiul nu poate stabili obiectul unei plăți, persoana care a efectuat plata trebuie să specifice respectivul obiect în scris în termen de două luni. În cazul în care nu se specifică obiectul în termenul stabilit, plata este considerată neefectuată, iar suma corespunzătoare este rambursată persoanei care a efectuat plata.

Articolul 6

Insuficiența sumei plătite

Un termen stabilit pentru plata unei taxe sau a unei suprataxe este, în principiu, considerat ca fiind respectat numai dacă întreaga valoare a taxei sau a suprataxei a fost plătită în timp util. Dacă taxele sau suprataxele nu sunt plătite integral, suma deja vărsată este rambursată după expirarea ultimului termen posibil pentru respectiva plată. Cu toate acestea, Oficiul poate să nu țină seama, dacă consideră de cuviință, de sumele mici neplătite, fără a determina o pierdere de drepturi pentru persoana care a efectuat plata.

Articolul 7

Taxa de cerere

(1) Solicitantul unei protecții comunitare a soiurilor de plante, denumit în continuare „solicitant”, achită o taxă de cerere de 1 000 ECU pentru examinarea cererii sale, în conformitate cu dispozițiile articolului 113 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază.

(2) Solicitantul întocmește actele necesare pentru plata taxei de cerere în conformitate cu articolul 3, înainte de sau la data la care cererea este depusă direct la Oficiu sau la unul dintre serviciile sau agențiile naționale, stabilite sau mandatate în temeiul articolului 30 alineatul (4) din regulamentul de bază; articolul 4 alineatul (4) se aplică *mutatis mutandis*.

(3) În cazul în care plata taxei de cerere nu este considerată primită în momentul în care Oficiul primește cererea, acesta din urmă stabilește, în conformitate cu articolul 51 din regulamentul de bază, un termen de două săptămâni în timpul căruia cererea nu va fi înregistrată; o nouă invitație pentru achitarea taxei, prevăzută în articolul 83 alineatul (2) din regulamentul de bază, este adresată solicitantului numai după expirarea acestui termen.

(4) Dacă plata taxei de cerere este considerată primită după expirarea termenului specificat în conformitate cu dispozițiile de la alineatul (3), data de primire a plății este considerată data de depunere a cererii în sensul articolului 51 din regulamentul de bază.

(5) Dispozițiile de la alineatul (4) nu se aplică dacă cererea este însoțită de documente justificative suficiente care să ateste întocmirea actelor necesare pentru plata taxei de cerere; articolul 4 alineatul (5) se aplică *mutatis mutandis*.

(6) Atâta vreme cât plata taxei de cerere nu este considerată primită de Oficiu, acesta din urmă nu publică cererea în cauză și amână începerea examinării tehnice.

Articolul 8

Taxa de examinare tehnică

(1) Taxele stabilite în anexa I, aferente organizării și executării examenului tehnic al unei varietăți pentru care a fost depusă o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante (taxa de examinare), se plătesc pentru fiecare perioadă de cultură începută. În cazul soiurilor pentru care trebuie utilizat în mod repetat material ce prezintă compoziții specifice, taxa de examinare stabilită în anexa I trebuie plătită pentru această varietate și pentru fiecare compus pentru care nu există o descriere oficială și care trebuie și el examinat, fără ca această taxă să poată depăși 3 000 ECU.

(2) Taxa de examinare pentru prima perioadă de cultură trebuie plătită într-un termen de maximum o lună de la data limită fixată pentru primirea materialului necesar pentru examinarea tehnică.

(3) Taxa de examinare pentru fiecare perioadă de cultură ulterioară trebuie plătită cel târziu cu o lună înaintea începerii perioadei respective, dacă Oficiul nu hotărăște altfel.

(4) Președintele Oficiului publică datele de plată a taxelor de examinare în Buletinul Oficial al Oficiului.

(5) În cazul unui raport de examinare asupra rezultatelor examenului tehnic care a fost deja realizat, în conformitate cu articolul 27 din regulamentul de procedură, trebuie plătită o taxă administrativă într-un termen ce se stabilește de către Oficiu înaintea datei de depunere a cererii, în conformitate cu articolul 51 din regulamentul de bază.

Articolul 9

Taxa anuală

(1) Oficiul percepe de la oricare titular de protecție comunitară a soiurilor de plante, denumit în continuare „titular”, o taxă pentru fiecare an al perioadei de protecție comunitară (taxă anuală), conform dispozițiilor din anexa II.

(2) Data de plată a taxei anuale este ultima zi a lunii calendaristice care urmează după luna în cursul căreia a fost acordată protecția comunitară a soiurilor de plante și, în fiecare an consecutiv, în ziua corespunzătoare.

(3) Oficiul adresează titularului o înștiințare de plată specificând obiectul plății, suma datorată, data plății și informații despre posibilitatea unei suprataxări în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (a).

(4) Oficiul nu rambursează nici o plată efectuată pentru menținerea protecției comunitare a soiurilor de plante.

Articolul 10

Taxe pentru cererile specifice

(1) Taxele pentru cererile specifice sunt plătite de către orice persoană care depune:

- (a) o cerere de licență obligatorie, inclusiv înscrierile cu privire la acestea în registre, o cerere de licență care se acordă de către Oficiu în conformitate cu articolul 100 alineatul (2) din regulamentul de bază sau o cerere de modificare a licenței acordate (taxă de licență obligatorie), cu excepția cazului în care cererea este introdusă de Comisie sau de un stat membru în cazul prevăzut la articolul 29 alineatul (2) din regulamentul de bază: 1 500 ECU;
- (b) o cerere de înscriere în Registrul de protecție comunitară a soiurilor de plante (taxă de registru) a următoarelor:
 - transfer al unui drept la protecția comunitară a soiurilor de plante; licență contractuală;
 - identificarea varietăților respective ca varietăți inițiale și varietăți esențial derivate;
 - acțiuni cu privire la revendicările prevăzute în articolul 98 alineatele (1) și (2) și articolul 99 din regulamentul de bază;
 - drept la protecția comunitară a soiurilor de plante conferite ca siguranță sau care fac obiectul unui alt drept real; sau
 - executările silit menționate în articolul 24 din regulamentul de bază: 300 ECU;
- (c) o cerere pentru orice înscriere în Registrul de cereri de protecție comunitară a soiurilor de plante sau în Registrul protecției comunitare a soiurilor de plante, diferită de cele menționate la literele (a) și (b): 100 ECU;
- (d) o cerere pentru determinarea valorii taxelor menționate la articolul 85 alineatul (5) din regulamentul de bază: 100 ECU.

(2) Taxele menționate în alineatul (1) trebuie să fie plătite la data depunerii cererii aferente. Dacă plata nu parvine în timp util, se aplică dispozițiile articolului 83 alineatul (2) din regulamentul de bază.

Articolul 11

Taxa de recurs

(1) Solicitantul plătește, în conformitate cu articolul 113 alineatul (2) litera (c) din regulamentul de bază, o taxă de recurs de 1 500 ECU pentru înaintarea unui recurs.

(2) O treime din taxa de recurs trebuie plătită la data la care recursul este înaintat la Oficiu; articolul 83 alineatul (2) din regulamentul de bază se aplică acestei treimi. Cele două treimi rămase din taxa de recurs trebuie plătite, la solicitarea Oficiului, într-un termen de o lună după ce recursul a fost înaintat camerei de recurs de către serviciul competent al Oficiului.

(3) O rambursare a taxei de recurs deja achitate este ordonată sub autoritatea președintelui Oficiului în caz de revizuire prejudiciară și de camera de recurs în celelalte cazuri, astfel încât să fie îndeplinite condițiile stabilite la articolul 83 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(4) Alineatul (1) nu se aplică nici Comisiei, nici statelor membre care formulează un recurs împotriva unei decizii luate în temeiul articolului 29 alineatul (2) din regulamentul de bază.

Articolul 12

Taxe stabilite de președintele Oficiului

(1) Președintele Oficiului stabilește nivelul pentru următoarele taxe:

- (a) taxa de administrație menționată în articolul 8 alineatul (5);
 - (b) taxa de eliberare de copii legalizate sau nu, după cum se prevede în special în articolul 84 alineatul (3) din regulamentul de procedură;
 - și
 - (c) taxele pentru Buletinul Oficial al Oficiului (articolul 89 din regulamentul de bază, articolul 87 din regulamentul de procedură) și pentru orice altă publicație editată de Oficiu.
- (2) Președintele Oficiului poate decide supunerea serviciilor menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) la o plată prealabilă.

Articolul 13

Suprataxe

(1) Oficiul poate percepe o suprataxă în afara taxei de cerere dacă se stabilește că:

- (a) o denumire propusă nu poate fi aprobată în conformitate cu articolul 63 din regulamentul de bază deoarece este identică cu denumirea unei alte varietăți sau diferită în raport cu o denumire a aceleiași varietăți;

sau

- (b) un solicitant de protecție comunitară a soiurilor de plante face o nouă propunere în materie de denumiri de soiuri, cu excepția cazului în care Oficiul l-a invitat să o facă sau el depune o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante în conformitate cu articolul 21 alineatul (3) din regulamentul de procedură.

Oficiul nu publică o propunere de denumire de soi decât după plata unei suprataxe percepute în conformitate cu dispozițiile de la primul paragraf.

(2) Oficiul poate percepe o suprataxă în completarea taxei anuale dacă se stabilește că:

(a) titularul nu a achitat taxa anuală în conformitate cu articolul 9 alineatele (2) și (3);

sau

(b) denumirea unui soi trebuie modificată în eventualitatea în care există un drept anterior opozabil al unei terțe persoane, în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(3) Suprataxele menționate la alineatele (1) și (2) trebuie să fie percepute conform reglementărilor cu privire la metodele de lucru care se stabilesc în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (d) din regulamentul de bază și se ridică la 20 % din valoarea taxei în cauză, cu valoare minimă de 100 ECU; suprataxele trebuie să fie achitate în termen de o lună de la data la care persoana în cauză a fost înștiințată de către Oficiu despre plata acestora.

Articolul 14

Derogări

(1) Fără a aduce atingere articolului 7, o dată de depunere a cererii atribuită, în conformitate cu articolul 51 din regulamentul de bază, cererilor menționate în articolul 116 alineatul (1) sau (2) din regulamentul de bază rămâne valabilă dacă se furnizează, cel târziu la 30 septembrie 1995, documentele care să dovedească că solicitantul protecției comunitare a întocmit actele necesare pentru plata taxei de cerere.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 31 mai 1995.

(2) Fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (5), taxa de administrație de 100 ECU se plătește dacă examinarea tehnică a soiului se efectuează pe baza constatărilor disponibile ce rezultă din orice procedură de acordare a unei protecții naționale a soiurilor de plante, în conformitate cu articolul 116 alineatul (3) din regulamentul de bază. Această taxă administrativă trebuie achitată cel târziu la 30 noiembrie 1995.

(3) Fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (5), autoritățile care au participat la proceduri naționale de acordare de protecție a soiurilor de plante pot aplica o taxă pentru punerea la dispoziție a documentelor necesare, conform condițiilor stabilite în articolul 93 alineatul (3) din regulamentul de procedură. Această taxă nu trebuie să fie mai mare decât taxa percepută în respectul stat membru pentru transmiterea unui raport de examinare unei autorități de examinare din altă țară; plata se face fără afectarea plăților ce trebuie efectuate în conformitate cu dispozițiile alineatelor (1) și (2).

(4) Fără a aduce atingere articolului 8, Oficiul percepe o taxă de raport de 300 ECU pentru un raport de examinare în sensul articolului 94 din regulamentul de procedură într-un termen stabilit de Oficiu.

Articolul 15

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Pentru Comisie

Franz FISCHLER

Membru al Comisiei

ANEXA I

Taxa de examinare cerută în temeiul articolului 8 pentru fiecare perioadă de vegetație se stabilește după cum urmează:

Grupa A

1 000 ECU

Grupa A se raportează la următoarele specii agricole:
sfecă, cereale, colză, bumbac, cartofi, soia, floarea-soarelui.

Grupa B

800 ECU

Grupa B se raportează:

1. la speciile agricole (inclusiv gramineele), altele decât cele de la grupa A;
2. la următoarele specii comestibile:
pătlăgele vinete, dovleci, dovlecei, castraveți, cicoare, fasole, lăptuci, pepeni galbeni, cepe, pepeni verzi, ardei, mazăre, tomate;
3. la următoarele plante ornamentale:
alstroemeria, anthurium, azalea, begonia (elator), chrysanthemum, dianthus, euphorbia, pulcherrima, fuchsia, gerbera, impatiens, kalanchoe, liliu, orchidaceae, pelargonium, pentas, petunia, rosa, saintpaulia, spathiphyllum.

Grupa C

700 ECU

Grupa C se raportează la toate genurile și la toate speciile, altele decât cele de la grupele A și B.

ANEXA II

Taxa anuală care urmează să fie achitată conform articolului 9 pentru fiecare an de valabilitate a protecției comunitare se stabilește după cum urmează, pe baza grupelor menționate la anexa I:

(ECU)

An	Grupă		
	A	B	C
1	400	400	400
2	600	500	500
3	800	600	600
4	1 000	700	700
5	1 100	800	800
6	1 200	1 000	900
7 și următorii	1 300	1 100	1 000